

Vi mener, det maa være Civillistens Sag saavel at lønne sine Funktionærer som at sørge for dem, naar de bliver gamle og udslidte i Tjenesten. Staten har ingen som helst Forpligtelse overfor disse Folk, og disse Folk har som saadanne ingen som helst Retskrav paa Statskassen. Den ærede Ordfører sagde, at naar man gør det gældende, staar disse Folk retsløse. Nej, det gør de ikke, for de har et naturligt Retskrav paa Civillisten. Civillisten maa behandle sine gamle Funktionærer som saa mange private i vort Samfund gør. De slaar ikke Haanden af dem, naar de er udslidte, og Civillisten er saa rundeligt aflagt, at den udmærket godt kan bære de Udgifter, der her kan være Tale om.

Den ærede Ordfører mente, at Billighed overfor Civillisten talte for, at man skulde vedtage dette Lovforslag. Det kan jeg paa ingen Maade anerkende Rigtigheden af. Vi maa nemlig huske paa, at det er Civillisten, der selv siger, hvor mange Funktionærer den vil have i sin Tjeneste, og det er en hel Vrimmel af Funktionærer, Hofbetjente og Hofembedsmænd, der findes ved det danske Hof. Det er tillige Civillisten, der selv fastsætter disse Folks Lønninger, og det forekommer mig da at være en Urimelighed, at Civillisten efter selv først at have antaget saa mange, den vil, og givet dem de Lønninger, den vil, bagefter vælter Forpligtelserne over paa Statskassen.

Den ærede Ordfører talte meget udførligt, og jeg synes ogsaa meget udæskende overfor de Mindretal, der ikke har villet være med til disse to Lovforslag. Han mente, at man ikke kunde gøre gældende, at der her kunde være Tale om at øve Sparsommelighed. Jo, det synes jeg fuldt ud er paa sin Plads, naar vi kender de vanskelige Vilkaar, som Statens Finanser har været stedt i. Og naar vi her staar overfor Lovforslag, som for det første Lovforslags Vedkommende drejer sig om en aarlig Udgift i det første Aar af over 90,000 Kr., synes jeg, at man har Ret til at gøre gældende, at der her bør øves Sparsommelighed. Det er Penge, som Statskassen kunde skaanes for at udrede. Den ærede Ordfører gjorde gældende, at disse Hofembedsmænd og Funktionærer siden 1853 har faaet Krav som disse fyldestgjort og mente derfor, at det ogsaa fremdeles skulde ske. Jeg synes, at fordi Lovgivningsmagten har været inde paa en uheldig Ordning tidligere, skal man derfor dog ikke fortsætte i Fremtiden. Der kan tværtimod være saa meget mere Grund til nu at sige Stop. Nu har denne uheldige Ordning fundet Sted

siden 1853, nu vil vi ikke længere, men siger Stop, og det er vi berettigede til at gøre paa et hvilket som helst Tidspunkt. Socialdemokratiet har, saa længe vi har haft Repræsentanter i denne Sal, der har kunnet deltage i disse Forhandlinger, indtaget dette Standpunkt og vil ogsaa fremdeles gøre det.

Det andet Lovforslag vedrører Udredelse af Hofpensioner ved Tronskifte ogsaa i Fremtiden. Jeg anser dette Lovforslag for at være meget uheldigt og vil bestemt fraraade dets Vedtagelse. Hvis dette Lovforslag nemlig bliver vedtaget, binder vi Bevillingsmagten ud i Fremtiden, og det synes jeg, vi ikke paa nogen Maade skulde gøre. Vi ved jo, at naar først en Lov er vedtaget, er det uhyre vanskeligt at komme bort fra den, navnlig under den Forfatning, vi har i Øjeblikket. Derfor synes jeg, det er en meget farlig Vej, Regeringen og dens Parti her i Salen er inde paa: at foreslaa en Lov, hvorved fremtidige Rigsdage skulde være bundne. Ogsaa her kan man gøre Sparsommelighedshensyn gældende. Det er dog ikke det, jeg vil sætte i første Række, men dette, at man binder Rigsdagens Frihed, saa vi ikke længere er frit stillede overfor denne Sag i Fremtiden. Jeg anbefaler derfor at stemme saavel imod dette Lovforslag som imod det første.

Zahle: Jeg har altid syntes, at ældre Rigsdagsmænd skulde gøre deres som Rigsdagsmænd yngre Kolleger de Tjenester, de kunde med Hensyn til at give dem Oplysning om Arbejdsmetoderne og Arbejdsmidlerne her i Tinget. Men efter at have hørt den Forelæsning, den ærede Ordfører (Jerichow) holdt her i Dag om denne Sags Forløb lige siden Tidernes Morgen, kan jeg ikke lade være at drage i Tvivl, om jeg har baaret mig rigtigt ad ved nogle Dage siden at gøre ham opmærksom paa, at man oppe i Arkivet kan faa enhver Sags hele Rigsdagshistorie udleveret i Aktstykker. For naar det har til Følge, at ved enhver af Omfang lille Sag, vi har til Behandling her, skal der af Ordføreren holdes Foredrag eller Forelæsning over Sagen lige fra dens Forelæggelse første Gang her i Rigsdagen med en Udredelse af dens Gang igennem Rigsdagen i mange Aar til dens Fremkomst nu, bliver vi jo aldrig færdige med vore Forhandlinger.

Med den højtærede Formands Tilalelse maa jeg maaske gøre en lidt udenfor Sagen liggende Bemærkning, som jeg har haft paa Hjerte længe, og som jeg kan